

afslutningen af forberedelsen, men inden domsforhandlingen, uanset at modparten ikke har nægtet at samtykke. Det forudsættes, at retten ved sin afgørelse vil lægge vægt på de hensyn, der er nævnt i § 363, stk. 1, nr. 1-3, samt på, om inddragelsen af nyt processtof må antages at medføre en væsentlig forsinkelse af sagsbehandlingen.

Efter ændringen kan retten endvidere, uanset at modparten ikke protesterer, nægte en part adgang til at fremsætte en formalitetsindsigelse, som kan frafalde, og som ikke er fremsat rettidigt.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget pkt. 4.7.

Til nr. 25 (§ 360, stk. 5, sidste pkt.)

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 357, stk. 3, hvorefter der gives adgang til, at retten kan afvise en anmodning om inddragelse af nyt processtof, uanset at modparten ikke protesterer. Denne adgang vil således også kunne anvendes under et retsmøde til behandling af anmodningen, hvor modparten udebliver.

Til nr. 26 (§ 363, stk. 1, nr. 1)

Ændringen indebærer, at tilladelse til ændring af påstande eller fremsættelse af nye anbringender kun kan gives efter § 363, stk. 1, nr. 1, hvis det af særlige grunde må anses for undskyldeligt, at ændringen ikke er sket tidligere.

Hvorvidt sådanne særlige grunde er til stede, beror på en konkret vurdering i den enkelte sag. Som eksempler kan nævnes tilfælde, hvor et vidne, hvis eksistens hidtil har været ukendt, først melder sig på dette tidspunkt, eller tilfælde, hvor der offentliggøres nye forskningsresultater, som kan medføre en ændret vurdering af sagens faktiske omstændigheder. Der kan også tænkes tilfælde, hvor en dom afsagt af en højere ret ændrer den hidtidige praksis på området, og parten ønsker at ændre sin påstand i lyset heraf.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget pkt. 4.7.

Til nr. 27, 32 og 34 (§ 372, stk. 1, 2. pkt., § 394, stk. 1, og § 586, stk. 1)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den foreslåede ændring af § 219.

De bestemmelser, der foreslås ændret, vedrører alle beregningen af anke- og kærefriste, og indeholder alle en henvisning til den nugældende § 219, stk. 3, om sager, hvor tidspunktet for domsafsigelsen ikke er tilkendegivet for parterne.

Da der efter den foreslåede nye affattelse af § 219 ikke længere vil være civile sager, hvor domsafsigelsestidspunktet ikke er tilkendegivet, er henvisningen overflødig. Derimod må det anses for relevant i disse bestemmelser med en generel henvisning til § 219 om reglerne for tidspunktet for afsigelsen af domme og kendelser. Bestemmelserne foreslås ændret i overensstemmelse hermed.

Til nr. 28 (§ 378)

Det foreslås, at retten skal kunne fastsætte frister for indlevering af processkrifter, og at overskridelse af fristerne skal medføre udeblivelsesvirkning efter § 386.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.4. og til den tilsvarende ændring af § 353 i lovforslagets § 1, nr. 17, og bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til nr. 29 (§ 379)

Der foreslås en ophævelse af reglen i § 379, 2. pkt., om at appellanten ikke kan hæve sagen, hvis indstævnte ændrer en oprindelig påstand om stadfæstelse inden 2 uger fra meddelelsen fra retten om, at appellanten vil hæve sagen. Dette indebærer, at appellanten frit kan hæve ankesagen, hvis indstævnte har fremsat påstand om stadfæstelse.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.7.

Til nr. 30 (§ 382, stk. 1)

Det foreslås, at retten skal kunne nægte en part adgang til at fremsætte påstande, som har været gjort gældende i foregående instans, men som ikke er fremsat i ankestævningen eller i et svarskrift, som er indleveret rettidigt efter § 375. Det foreslås samtidig præciseret, at nægtelse også kan ske, selv om modparten ikke protesterer.

Om retten skal nægte adgang til at fremsætte påstanden, beror på en konkret vurdering af bl.a. årsagen til, at påstanden først fremsættes på dette tidspunkt, betydningen for den pågældende part af, at den nye påstand tillades fremsat, modpartens adgang til at varetage sine interesser og den eventuelle forsinkelse, som den nye påstand vil medføre for sagen.

I øvrigt henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.7.

Til nr. 31 (§ 383, stk. 3)

Det foreslås, at retten, selv om modparten ikke protesterer, skal kunne nægte en part adgang til at fremsætte påstande, som ikke har været gjort gæl-